

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 28ης Νοεμβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Οδηγία 2000/35/ΕΚ – Άρθρο 1 και άρθρο 6, παράγραφος 3 – Πεδίο εφαρμογής – Εθνική ρύθμιση – Εμπορικές συναλλαγές που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία και από το Ταμείο Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εξαίρεση»

Στην υπόθεση C-722/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy (περιφερειακό δικαστήριο Βαρσοβίας, 23ο τμήμα ενδίκων μέσων επί εμπορικών διαφορών, Πολωνία) με απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Νοεμβρίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

KROL – Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych sp. z o.o., sp.k.

κατά

Porr Polska Construction S.A.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. Šnáby, προεδρεύοντα τμήματος, K. Jürimäe και N. Piçarra (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους K. Mifsud-Bonnici και M. Rynkowski,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των αιτιολογικών σκέψεων 13, 20 και 22 της οδηγίας 2000/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2000, L 200, σ. 35), καθώς και του άρθρου 18 ΣΛΕΕ.
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της KROL – Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych sp. z o.o., sp.k. (στο εξής: KROL) και της Porr Polska Construction S.A. (στο εξής: Porr) με αντικείμενο την καταβολή από την τελευταία νόμιμων τόκων υπερημερίας στην πρώτη, αφορώντων αμοιβή για εργασίες τις οποίες εκτέλεσε η KROL δυνάμει συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ των δύο αυτών εταιριών.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 9, 10, 13, 16, 20 και 22 της οδηγίας 2000/35 έχουν ως εξής:
 - «(9) Οι διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τους κανόνες και τις πρακτικές πληρωμής παρακωλύουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
 - (10) Η κατάσταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα να περιορίζονται σημαντικά οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Αυτό αντιβαίνει προς το άρθρο [18] της Συνθήκης [ΛΕΕ], δεδομένου ότι οι επιχειρηματίες θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συναλλάσσονται σε όλη την εσωτερική αγορά υπό συνθήκες που να εξασφαλίζουν ότι οι διασυνοριακές συναλλαγές δεν συνεπάγονται μεγαλύτερους κινδύνους από τις εγχώριες πωλήσεις. Η εφαρμογή ουσιαστικά διαφορετικών κανόνων για τις εσωτερικές και τις διασυνοριακές συναλλαγές θα οδηγούσε σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.
- [...]
- (13) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να περιορίζεται στις πληρωμές που γίνονται ως αμοιβή για εμπορικές συναλλαγές και δεν διέπει τις συναλλαγές με τους καταναλωτές, τους τόκους που καταβάλλονται σε σχέση με άλλες πληρωμές, π.χ. πληρωμές δυνάμει της νομοθεσίας για τις επιταγές και τις συναλλαγματικές, ή τις πληρωμές στα πλαίσια αποζημίωσης, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών από τις ασφαλιστικές εταιρείες.
- [...]
- (16) Η καθυστέρηση πληρωμής αποτελεί παράβαση συμβατικής υποχρέωσης η οποία έχει γίνει οικονομικά ελκυστική για τους οφειλέτες στα περισσότερα κράτη μέλη λόγω των χαμηλών τόκων υπερημερίας ή/και της βραδύτητας των διαδικασιών είσπραξης. Πρέπει να γίνουν αποφασιστικές αλλαγές, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης των δανειστών για τις δαπάνες που υφίστανται, για να αναστραφεί αυτή η τάση και για να εξασφαλισθεί ότι οι συνέπειες των καθυστερήσεων πληρωμών θα είναι τέτοιες ώστε να αποθαρρύνονται τέτοιου είδους καθυστερήσεις.

[...]

(20) Οι συνέπειες των καθυστερήσεων πληρωμών μπορούν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά μόνον αν συνοδεύονται από ταχείες και αποτελεσματικές για τον δανειστή διαδικασίες είσπραξης. Σύμφωνα με την αρχή της αποφυγής των διακρίσεων, που περιέχεται στο άρθρο [18] της Συνθήκης [ΛΕΕ], στις διαδικασίες αυτές θα πρέπει να έχουν πρόσβαση όλοι οι δανειστές που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

[...]

(22) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διέπει όλες τις εμπορικές συναλλαγές, ανεξαρτήτως του εάν αυτές διενεργούνται μεταξύ ιδιωτικών ή δημοσίων επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι τελευταίες προβαίνουν σε σημαντικό όγκο πληρωμών προς τις επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, θα πρέπει επίσης να διέπει όλες τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κυρίων αναδόχων και των προμηθευτών και υπεργολάβων τους.»

4 Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 2000/35, που τιτλοφορείται «Πεδίο εφαρμογής»:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στα πλαίσια εμπορικών συναλλαγών.»

5 Το άρθρο 2, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής ορίζει την έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» ως «κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, η οποία οδηγεί στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής».

6 Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«Κατά τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν:

α) τις οφειλές που αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία έχει κινηθεί κατά του οφειλέτη·

β) τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί πριν από τις 8 Αυγούστου 2002 και

γ) απαιτήσεις καταβολής τόκων ύψους κάτω των πέντε ευρώ.»

7 Η οδηγία 2000/35 καταργήθηκε με την οδηγία 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2011, L 48, σ. 1), από τις 16 Μαρτίου 2013, δυνάμει του άρθρου 13, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής.

8 Το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/7 προβλέπει τα εξής:

«Κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, τα κράτη μέλη αποφασίζουν σχετικά με την εξαίρεση συμβάσεων που έχουν συναφθεί πριν από τις 16 Μαρτίου 2013.»

9 Κατά το άρθρο 13, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2011/7, η οδηγία 2000/35 παραμένει σε ισχύ για συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από τις 16 Μαρτίου 2013, στις οποίες η οδηγία 2011/7 δεν εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο της 12, παράγραφος 4.

Το πολωνικό δίκαιο

- 10 Η οδηγία 2000/35 μεταφέρθηκε στο πολωνικό δίκαιο με τον *ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych* (νόμο περί προθεσμιών πληρωμής στις εμπορικές συναλλαγές), της 12ης Ιουνίου 2003 (Dz. U. 2003, αριθ. 139, θέση 1323) (στο εξής: νόμος της 12ης Ιουνίου 2003), ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2004.
- 11 Κατά το άρθρο 4, σημείο 3, στοιχείο c, του νόμου αυτού, ο εν λόγω νόμος δεν εφαρμόζεται:
- «[Σε] συμβάσεις με αντικείμενο την έναντι αμοιβής παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, οι οποίες χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους:
- [...]
- c) των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»
- 12 Ο νόμος της 8ης Μαρτίου 2013 (Dz. U. 2013, θέση 403), με τον οποίο μεταφέρθηκε η οδηγία 2011/7 στο εθνικό δίκαιο, κατήργησε τον νόμο της 12ης Ιουνίου 2003 από τις 28 Απριλίου 2013. Δεν περιέχει διατάξεις που να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής του τις εμπορικές συναλλαγές των οποίων η χρηματοδότηση εξασφαλίζεται από διαρθρωτικά ταμεία ή από το Ταμείο Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 13 Δυνάμει του άρθρου 15 του νόμου αυτού, οι εμπορικές συναλλαγές που έχουν διενεργηθεί πριν από τις 28 Απριλίου 2013 διέπονται από τις διατάξεις του νόμου της 12ης Ιουνίου 2003.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 14 Με σύμβαση που συνήφθη στις 10 Αυγούστου 2009, η *Teerag-Asdag Polska*, η οποία, εν συνεχεία, συγχωνεύθηκε με την *Porrr*, ανέλαβε με εντολή του Πολωνικού Δημοσίου, ως κυρίου του έργου, την κατασκευή ενός κτιρίου οδοποιίας. Η εκτέλεση της συμβάσεως αυτής είχε χρηματοδοτηθεί εν μέρει από πόρους του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης, βάσει συμβάσεως για τη συγχρηματοδότηση του έργου.
- 15 Με σύμβαση που συνήφθη στις 9 Σεπτεμβρίου 2009, η *Porrr* ανέθεσε στην *KROL* την εκτέλεση μέρους των κατασκευαστικών εργασιών του κτιρίου αυτού.
- 16 Η *Porrr* θα κατέβαλλε την αμοιβή με βάση τα τιμολόγια που εξέδιδε η *KROL* καθώς προόδευαν οι εν λόγω εργασίες.
- 17 Η *KROL*, αφού διαβίβασε στην *Porrr* τα τιμολόγια προκειμένου να αμειφθεί για τις εκτελεσθείσες εργασίες, της απηύθυνε, στις 3 Σεπτεμβρίου 2014, έγγραφο με τον αναλυτικό υπολογισμό των τόκων που έπρεπε να καταβληθούν καθώς και, δύο ημέρες αργότερα, όχληση για την καταβολή των νόμιμων τόκων υπερημερίας εντός προθεσμίας επτά ημερών από την παραλαβή της εν λόγω οχλήσεως.
- 18 Δεδομένου ότι το αίτημα αυτό δεν τελεσφόρησε, η *KROL* προσέφυγε ενώπιον του *Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy* (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου Βαρσοβίας, Πολωνία). Με απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2017, το δικαστήριο αυτό απέρριψε την αγωγή της *KROL* με την οποία ζητήθηκε η καταβολή των αναγραφόμενων τόκων υπερημερίας, με το σκεπτικό ότι η παροχή που αυτή όφειλε να εκπληρώσει αποτελούσε μέρος έργου συγχρηματοδοτούμενου από το Ταμείο Συνοχής της Ένωσης και, κατά συνέπεια, εξαιρούνταν από το πεδίο εφαρμογής του νόμου της 12ης Ιουνίου 2003.

- 19 Η KROL άσκησε έφεση κατά της ως άνω αποφάσεως ενώπιον του Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy (περιφερειακού δικαστηρίου Βαρσοβίας, 23ο τμήμα ενδίκων μέσων επί εμπορικών διαφορών, Πολωνία). Το εν λόγω δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του νόμου της 12ης Ιουνίου 2003 με την οδηγία 2000/35, καθόσον ο εν λόγω νόμος εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής του τις εμπορικές συναλλαγές που χρηματοδοτούνται, εν όλω ή εν μέρει, από πόρους των διαρθρωτικών ταμείων ή του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης.
- 20 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η οδηγία 2000/35 δεν διακρίνει μεταξύ των εμπορικών συναλλαγών ανάλογα με την προέλευση των χρηματοοικονομικών μέσων που αποτελούν την πηγή χρηματοδοτήσεώς τους και δεν προβλέπει διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά τις συναλλαγές που χρηματοδοτούνται από διαρθρωτικά ταμεία της Ένωσης. Το εν λόγω δικαστήριο προσθέτει ότι η εξαίρεση των συναλλαγών αυτών από το πεδίο εφαρμογής του νόμου της 12ης Ιουνίου 2003 δύναται να υπονομεύσει τον επιδιωκόμενο με την οδηγία 2000/35 σκοπό της καταπολεμήσεως των καθυστερήσεων πληρωμών στην εσωτερική αγορά. Τέλος, το εν λόγω δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά την ημερομηνία συνάψεως της συμβάσεως, η KROL δεν γνώριζε ότι η σύμβαση αυτή θα χρηματοδοτούνταν εν μέρει από το Ταμείο Συνοχής της Ένωσης και ότι, εν πάση περιπτώσει, η εν λόγω σύμβαση συγχρηματοδοτήσεως δεν αφορούσε τη σύμβαση που συνήφθη μεταξύ της KROL και της Porr.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy (περιφερειακό δικαστήριο Βαρσοβίας, 23ο τμήμα ενδίκων μέσων επί εμπορικών διαφορών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Επιτρέπει το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα οι αιτιολογικές σκέψεις 13, 20 και 22 της οδηγίας 2000/35 [...] και το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, στο οποίο κατοχυρώνεται η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, να αποκλείεται η αποζημίωση λόγω καθυστερήσεως πληρωμής σε περίπτωση εμπορικών συναλλαγών που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, σημείο 3, στοιχείο c, του [νόμου της 12ης Ιουνίου 2003];»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 22 Η Πολωνική Κυβέρνηση ενημέρωσε το Δικαστήριο, μετά την κατάθεση της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, ότι ο νόμος της 12ης Ιουνίου 2003, ο οποίος απέκλειε την αποζημίωση λόγω καθυστερήσεως πληρωμής στην περίπτωση των εμπορικών συναλλαγών που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης, καταργήθηκε με τον νόμο της 8ης Μαρτίου 2013, ο οποίος δεν προβλέπει πλέον την εξαίρεση αυτή.
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται στο Δικαστήριο να εξακριβώσει αν πρέπει να δοθεί απάντηση στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Lenz, C-315/02, EU:C:2004:446, σκέψεις 53 και 54).
- 24 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η οδηγία 2011/7, η οποία μεταφέρθηκε στο πολωνικό δίκαιο με τον νόμο της 8ης Μαρτίου 2013, προβλέπει, στο άρθρο 12, παράγραφος 4, ότι τα κράτη μέλη αποφασίζουν σχετικά με την εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας των συμβάσεων που έχουν συναφθεί πριν από τις 16 Μαρτίου 2013. Όταν ένα κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 13, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, η οδηγία 2000/35 παραμένει σε ισχύ για συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από την ημερομηνία αυτή.

- 25 Η τελευταία αυτή διάταξη έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/7 τις καθυστερήσεις πληρωμών κατά την εκτέλεση συμβάσεως που έχει συναφθεί πριν από τις 16 Μαρτίου 2013, ακόμη και στην περίπτωση που αυτές οι καθυστερήσεις πληρωμών προκύπτουν μετά την ανωτέρω ημερομηνία (απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Zarski, C-330/16, EU:C:2017:418, σκέψη 34).
- 26 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι το άρθρο 15 του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013 προβλέπει ρητώς ότι οι εμπορικές συναλλαγές που έχουν διενεργηθεί πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του εν λόγω νόμου εμπίπτουν στις διατάξεις που ήταν εφαρμοστέες μέχρι τότε, στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι διατάξεις του νόμου της 12ης Ιουνίου 2003. Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει, επ' αυτού, ότι, δεδομένου ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη σύμβαση συνήφθη στις 9 Σεπτεμβρίου 2009, η εν λόγω σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του τελευταίου αυτού νόμου, με τον οποίο μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 2000/35.
- 27 Επομένως, είναι αναγκαία η ερμηνεία των διατάξεων της ως άνω οδηγίας, λαμβανομένων υπόψη των αμφιβολιών που εξέφρασε το αιτούν δικαστήριο όσον αφορά τη συμβατότητα του νόμου της 12ης Ιουνίου 2003 με την οδηγία αυτή.
- 28 Συνεπώς, πρέπει να δοθεί απάντηση επί της ουσίας στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα.

Επί της ουσίας

- 29 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 1 και το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/35 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, κατ' εξαίρεση, για τις εμπορικές συναλλαγές που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης δεν παρέχεται το δικαίωμα αποζημιώσεως λόγω καθυστερήσεως πληρωμής το οποίο διασφαλίζει η εν λόγω οδηγία.
- 30 Συναφώς, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι οι διατάξεις της οδηγίας 2000/35 εφαρμόζονται, δυνάμει του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής, «σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στα πλαίσια εμπορικών συναλλαγών».
- 31 Κατά το άρθρο 2, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής, ως «εμπορική συναλλαγή» νοείται «κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, η οποία οδηγεί στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής». Η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων 13 και 22 της εν λόγω οδηγίας, από τις οποίες προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, κατ' ουσίαν, η ίδια οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, και εξαιρουμένων των συναλλαγών με τους καταναλωτές και άλλων ειδών πληρωμών.
- 32 Επομένως, το άρθρο 1 της οδηγίας 2000/35, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας κατά πολύ ευρύ τρόπο. Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων αυτών, ουδόλως προκύπτει ότι εξαιρείται από το ως άνω πεδίο μια εμπορική συναλλαγή της οποίας η χρηματοδότηση εξασφαλίζεται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης.
- 33 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/35 επιτρέπει, βεβαίως, στα κράτη μέλη να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της εθνικής ρυθμίσεως με την οποία μεταφέρεται η εν λόγω οδηγία στο εθνικό δίκαιο τις οφειλές που αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας κινηθείσας κατά του οφειλέτη, τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί πριν από τις 8 Αυγούστου 2002 και τις απαιτήσεις

καταβολής τόκων ύψους κάτω των πέντε ευρώ. Ωστόσο, ως διάταξη που παρεκκλίνει από αρχή την οποία καθιερώνει το άρθρο 1 της οδηγίας 2000/35, δυνάμει του οποίου οι διατάξεις της οδηγίας αυτής εφαρμόζονται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών, το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 3, πρέπει να ερμηνεύεται στενά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Απριλίου 2014, ACI Adam κ.λπ., C-435/12, EU:C:2014:254, σκέψη 22 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 34 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, δεδομένου ότι η οδηγία 2000/35 δεν προβλέπει την εξαίρεση, κατά τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο, των εμπορικών συναλλαγών των οποίων η χρηματοδότηση εξασφαλίζεται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης, η εν λόγω οδηγία αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση που περιλαμβάνει μια τέτοια εξαίρεση.
- 35 Η διαπίστωση αυτή επιρρωννύεται από τον σκοπό της οδηγίας 2000/35 ο οποίος, όπως εκθέτουν οι αιτιολογικές σκέψεις 9, 10 και 20 της οδηγίας αυτής, αποβλέπει στην εναρμόνιση των συνεπειών μιας καθυστερήσεως πληρωμής, προκειμένου αυτές να μπορούν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά ούτως ώστε να μην παρακωλύονται οι εμπορικές συναλλαγές στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς.
- 36 Αν, όμως, αποκλεισθεί ένα μη αμελητέο μέρος των εμπορικών συναλλαγών, ήτοι οι εμπορικές συναλλαγές των οποίων η χρηματοδότηση εξασφαλίζεται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης, από τους μηχανισμούς καταπολεμήσεως των καθυστερήσεων πληρωμών τους οποίους προβλέπει η οδηγία 2000/35 τούτο θα έχει κατ' ανάγκην ως συνέπεια τη μείωση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των εν λόγω μηχανισμών, τούτο δε και σε σχέση με συναλλαγές στις οποίες είναι πιθανόν να μετέχουν επιχειρηματίες προερχόμενοι από διαφορετικά κράτη μέλη.
- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η ερμηνεία του άρθρου 18 ΣΛΕΕ στο πλαίσιο αυτό.
- 38 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1 και το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/35 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, κατ' εξαίρεση, για τις εμπορικές συναλλαγές που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης δεν παρέχεται το δικαίωμα αποζημιώσεως λόγω καθυστερήσεως πληρωμής το οποίο διασφαλίζει η εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 39 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 1 και το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, κατ' εξαίρεση, για τις εμπορικές συναλλαγές που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από πόρους διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της Ένωσης δεν παρέχεται το δικαίωμα αποζημιώσεως λόγω καθυστερήσεως πληρωμής το οποίο διασφαλίζει η εν λόγω οδηγία.

(υπογραφές)